

GORIŠKI SLOVENEK

Naročnine: Italijanska kraljevina: Celoletno Lir 10.— Polletno Lir 5.— Tri mesece Lir 2.50 En mesec Lir 1.—

Oglasi: Oglasi na drugi strani Lir 1.— za vrsto. — Mali oglasi Lir 0.05 za besedo. — Znižane cene za letne naročnike.

IZHAJA VSAKO SOBOTO.

Uredništvo in Upravništvo: Via Carducci št. 10, II. nad.

Drži se gospodarstva!

V zadnjem času jadikuje naše časopisje, da nima naš nacionalizem nikakega prostega teka in da je italijanski nacionalizem zastavil našemu pot povsod.

Tako si slika «Edinost» v jedni izmed zadnjih številki sila temno bodočnost. Rekli bi lahko, da ugotovlja sama ob sebi svoj propad in pogum je že tako nizko padel, da si je celo «Piccolo» v zadnji nedeljski številki privoščil citate iz «Edinosti», s katerimi je hotel dokazati poparnost slovenskega nacionalizma kot učinek hrabrega nastopa italijanskih nacionalistov.

Sicer pa ni nič novega. «Edinost» prihaja danes siloma do tega, kar smo mi že davno prorokovali. Toda z našo akcijo smo hoteli prihraniti našemu ljudstvu razočaranja, kakor jih je doživelo in jih še doživlja. Mi smo vedeli česa je zmožen blazen nacionalizem na jedni in drugi strani in vsled tega se nam je zdela naša akcija v «Goriškem Slovencu» silno potrebna in umetna.

Ako bi bili Slovenci sledili naši politiki, bi lahko nastopali v Julijski Benečiji kot gospodarji, dočim je danes vsako gibanje težavno.

Res, narodu ne dajemo krivde, saj je učinkovalo toliko uplivov, s katerimi se je sporazumno doseglo to kar danes imamo.

Upajmo, da se časi spremenijo?

Menimo, da je naša dolžnost spregovoriti o vsem tem resno besedo. Mi živimo danes in bodemo, kakor vse kaže, še dolgo živeli v takozvanem kapitalističnem družabnem redu. V tem redu pa je odvisna eksistenca vsakega posameznika kakor tudi vsakega naroda edino od gospodarstva.

Naše kulture ne bomo mogli vzdržati, ako ne povzdignemo našega gospodarstva na tako stopinjo razmaha, da bode zlahka dalo od sebe potrebne prispevke za narodno kulturo.

Kakor smo dosedaj delovali izključno na to, da bi mirili prenapete nacionalistične živce, tako smo bili po drugi strani vedno na delu, da bi ohranili v našem ljudstvu narodni čut, ki je podlaga one zavesti, da je človek od človeka odvisen in da je življenje rezultat vzajemnega delovanja za dobrobit naroda in človeštva.

Ta smisel za javno dobrobit je predpogoj za doseg skupnih ciljev. To pa kar bi morali danes vsi Slovenci skupno zasledovati leži v naporu po gospodarskem blagostanju. Zabraniti je z vso silo, da naše ljudstvo ne uboži in postane s

tem prava «parija», ki je obsojena v pogin.

Prav je, da se zadrugarji oglašajo in hočejo narodu pomagati, a zabiti se ne sme, kako so naša sredstva pičila in kako velikih špekulacij bode treba, ako hočemo iz porušene in razdejane dežele napraviti produktivno pokrajino.

To se pravi vzdržati v kmetu in delavcu ljubezen do dela in voditi ga v novo bodočnost. Gotovo se odgovornim slovenskim činiteljem sanja o tem in za to hité z «razpravami» o zadrugah, a nam se zdi, da hočejo tudi v tem pogledu spraviti naše ljudstvo na krivo pot, kajti da bi nacionalistične zadruge vspele v mejah Italije je za danes skoraj popolnoma izključeno.

Naši ljudje se morajo pred vsem prepričati, da mora biti naša politika skrajno oportunistična, to je zgrajena na načelu samoohrane, kojemu se morajo podrediti vsi drugi interesi.

Drugače absolutno ni mogoče računati na vseh.

Z ozirom na te pomisleke smo svečano sklenili posvetiti naš list izključno gospodarskim vprašanjem prepustaje politiziranje drugim listom.

Nam se danes zdi najvažnejše vprašanje gospodarsko in to hočemo proučevati, ker smo prepričani, da koristimo s tem mnogo več narodu kakor pa z vsakim drugim moževanjem, za katero nismo našli niti poslušala med širšimi plastmi Slovencev. Vsak naj si torej izbije iz glave domišljijo, da zastopa od sedaj naprej «Goriški Slovenec» drugo nego gospodarsko politiko.

Nemški incident

V sedanjem času, ko išče časopisje raztrešenja za svoje čitatelje, je incident z Nemci na londonski konferenci prav dobro došel.

Dasi se imajo Angleži dokaj praskati za glavo in morajo Francozi, ako se nočejo delati slepe uvidevati kako propada francosko pleme v nasprotju z nemškim, ki je v vednem naraščanju, nastopajo ti «zavezniki» na londonskem sestanku tako sigurno, kakor bi bilo versaisko vprašanje najvažnejše na svetu.

Nemci pa očitno računajo vedno na trhli gospodarski položaj, ki je nastal po vojni. Nemci so pa dela zmogni ljudje in bodo zavezniške pogoje kljub nezaslišani trdobi gotovo sprejeli in spolnili.

Ni pa, da bi preje ne poskusili vseh sredstev, da si zlažjajo breme, ki je po raču-

nih zaveznikov ona meja, s katero si zacelijo v vojni zadobljenje rane po jedni strani in po drugi strani uničijo nemško konkurenco na nedogledne čase računajoč skorda na stalno mišljenje svojih potomcev.

Nemško stališče je baš nasprotno. Nemci se namreč dobro zavedajo svojih moči, toda tudi dobro vedó kako uničevalno bi bilo zanje, ako bi morali hlapčevati leta in leta sovražniku. Njih rešitev leži v gospodarskem povzdigu in ta gre preko odplačila vojne škode «zaveznikom». Čim več bi se mogla ista znižati, tim bližje bi bila rešitev za Nemce.

Zatorej njihov poskus, da bi prehvapili zaveznike, ki se jih tudi danes bojé.

In tedaj zaveznikom ni ostalo drugega, kakor nastopiti z grožnjami, da zasedejo nadaljna nemška mesta, ako bi se Nemci krčili izpolniti do pičice obveze versaiske mirovne pogodbe.

Pred ultimatumom, ki se mu je protivila tudi nemška državna zbornica in javno mnenje, pa so morali Nemci zopet odjenjati.

Simons, nemški delegat je hitel zopet ponavljati običajna zagotovila o nemški miroljubnosti in prizadevanju, da bi se vspostavilo odkrito srčni in pristrčni odnošaji med Nemčijo in zavezniki.

V tem znamenju se je dolgo časa sukala londonska konferenca. Videlo se je, kako je od vseh strani pritiskala Francija, kako je Lloyd George omahoval in kako je končno odločil Von Simonsev govor, iz katerega je moral vsakdo sklepati, da skuša Nemčija neopazno pahniti h kraju versaisko pogodbo in nadomestiti jo z novimi pogoji, ki naj definitivno pokopljejo versaiski nestvor.

Ne zastoni se je skliceval Simons na zvezo narodov, h kateri se je namerava nemški narod zateči, ako zavezniki ne odjenjajo od svoje ugonobljajoče politike.

Zaveznike je osupnilo drzno obnašanje nemških delegatov in pod pretvezo, da je ura že pozna in da je treba okrepčila — bilo je namreč že pol dveh dne 7. marca t. l. — je Lloyd George prekinil sejo in jo napovedal za dve uri pozneje.

Tekom tega odmora je bil storjen osodepolni sklep, da se nemških neprozornih protipredlogov, ki so v bistvu vstrajali na začasnih dogovorih, dočim so hoteli zavezniki, da se prizna versaiskim pogojem neovrgljivo veljavnost, ne sprejme.

Sklenilo se je Nemce potisniti na kolena, Lloyd George je zavrnil nemško zahtevo po povrniti Gorenje Šlezke brez plebiscita, postopnevalnem določevanju vojne odškodnine odnosno znižanju iste na 50 milijard in povedal Nemcem v obraz, da zavezniki nikakor ne nameravajo odnehati od svojih zah-

tev in da bodo takoj izvajali tudi posledice.

Nadaljne posledice obstojajo v tem, da zasede Nemčija nadaljna nemška središča na desnem brezu Rena.

Strokovni izvedenci obeh strank nadaljujejo med tem svoje delo naprej, čeravno je bil Von Simons mnenja, da je v nastalem položaju za jedenkrat vsako zblizanje težko.

Tako je postal naenkrat sila mučen položaj v Srednji Evropi in opravičeno se je bati dalekosežnih odmevov, ako se ne najde izhoda v zagati, ki postavlja v nevarnost kredit in ugled zaveznikov.

S tem pa je zopet postalo jasno, kako postanejo lahko interesi jednega samega naroda mednarodna zadeva, na kar špekulirajo baš Nemci, ki niso nikakor še prišli ob vero pri mnogih narodih in kar skušajo na vsak način obrniti v svoj prilog.

Tako se na tilhem in po ovinkih še vedno nadaljuje vojna med Nemci in zavezniki in versaiska mirovna pogodba je v veliki nevarnosti in ž njo vsi gospodarski in politični interesi zaveznikov.

Ruski dogodki

Z veliko insistenco prihajajo iz Rusija vesti, da je zopet zbruhnila revolucija proti sedanjemu sovjetskemu rezimu.

Da ne bi se ponavljale te vesti po raznem časopisju, bi jim tudi mi ne pripisavali nikake važnosti, a verjetno je, da se upira nesovjetski element proti sedanjemu državnemu vstroju, kojemu se večina ruskega naroda nikakor ne mora prilagoditi.

To pot je središče gibanje zopet Kronstadt pri Petrogradu. Tu se zbrale menševiške in buržoazijske mase proti sovjetskim oblastim. Istodobno je izbruhnila vstaja tudi v Moskvi in v prvih brzojavkah se je tudi govorilo o begu Lenina in Trockija v Kavkaz. Toda ta vest se ne potrjuje, pač pa se zdi, da je prišlo v Moskvi do pouličnih bojev, ki so stalo mnogo človeški žrtev, a končale s porazom upornikov.

Petrograjska okolica ni varna in tje kaj pošilja sedaj ruska sovjetska vlada svoje razpoložljive topove in moštvo, da vduši popolnoma uporno gibanje.

Kako se nadaljni dogodki razvijejo ni mogoče predvideti, toda po dosedanjih skušnjah jim ni pripisovati mnogo važnosti, kajti dovolj je znano, da razpolaga sovjetska vlada s krepko armado, s katero je v stanu ogrožati celo angleško gospodstvo v Indiji.

Notranji oboroženi upori pa so v vsaki državi itak jako težavna stvar, kar opravičuje domnevo, da vsled posameznih stresljajev še nikakor ne propade sovjetska vlada, ampak da jo čaka le stopnjevalno preobražanje in asimilacija z ruskim človeškom in naravo.

Karolyjev izgon iz Italije

Italijansko časopisje prinaša vest, da je bil Karoly, bivši ogerski diktator, ki se je pred kratkim naselil v Florenci, nenadoma izgnan iz Italije, ker je bajé italijanska policija ugotovila, da je netil florentinski upor.

Bajé je bilo ugotovljeno, da so pri tej ustaji sodelovali razni vnanji državljani, ki jim je Italija dovolila gostoljubje, ki so je pa izrabili v politično ščuvanje.

Vse te osebe namerava italijanska vlada iztakniti in poznati črez mejo, kakor se je zgodilo s Karolyjem.

Menjava tirjatev pri poštnem hranilnem uradu

Jedna največjih skrbi malih vlagateljev je danes bivši avstro-ogrski poštno hranilni urad, kjer je še mnogo denarja, ki je last naših deželanov. Po nekem poročilu ima Julijska in trentinska Benečija naloženih skupno 64,000.000 kron za katere ni hotelo dosedaj italijansko zakladno ministerstvo priznati nikake menjalne udobnosti.

Menjale so se pač tudi vloge tukajšnjih deželanov pri posojilnicah onstran nekdanje premirne črte, a poštno-hranilni urad je bil dosedaj še vedno izključen, ker si je pridrževala vedno vlada pravico, da vredi to zadevo s posebnim vkrepom.

V ta namen je bila imenovana neka komisija novembra meseca leta 1919, ki pa je pričela poslovati še le aprila meseca 1920.

Ta komisija je pričela sicer nekatera pogajanja z avstrijsko vlado, a ista tečejo tako počasno, da se bliža nova nevarnost.

Po določilih statuta, ki vrejuje namreč poslovanje poštno-hranilnega urada na Dunaju, pristojna temu uradu pravica sežgati vse listine in zapiske, ki so starejši od treh let.

Ako se ta zadeva ne reši najdaleko do meseca decembra t. l. stoje naši vlagatelji pred nevarnostjo, da se poštno-hranilni urad te pravice posluži in res zažge vse svoje registre pred novembrom 1919.

Potem pa naj dokaže kdor more, kaj mu dolžuje poštno-hranilni urad na Dunaju in italijanski zakladni minister naj izdaje kakoršne koli vkrepe za prevoz tega narodnega kapitala v domovino.

Zadeva ni nikakor male važnosti za Julijsko Benečijo, ki je prizadeto pri poštno-hranilnem uradu z 30,000.000 lir.

Merodajni činitelji naj se torej pravočasno pobrigajo, ako hočejo rešiti narodu del premožjenja.

Zadeva pridobiva značaj nujnosti posebno za denarne zavode in in zadruge, ki so vporabile za svoje denarno poslovanje avstrijski poštno-hranilni urad.

Kakov je prelom med Nemci in zavezniki

Na vse napore s strani zaveznikov, da bi se dosegel sporazum, so Nemci dali samo en določen odgovor, t. j. da sprejmejo pariške sklepe za prvih pet let in da se potem povrnejo k besedilu mirovne pogodbe. Ta formula pa ne more imeti praktične vrednosti, ker bi vprašanje skupne terjatve zaveznikov ostalo nerešeno. Ravno Nemčija pa je bila tista, ki je zahtevala najodločneje, naj se določi skupna svota. Sprejem pariških sklepov samo za prvih pet let pomeni odnašati končno rešitev tega vprašanja na poznejši čas, ko bo stvar še bolj težavna. Von Simons je bil zraven tega neroden ter je namignil, da Nemčija ne smatra versailleške pogodbe za končoveljavno razsodbo. Zato so zavezniki morali tolmačiti sprejem pariških sklepov za prvih pet let kot pretvezo, za katero se skriva namen Nemčije, da bi se po preteku te dobe izvila nadaljnim obvezam. Treba je tudi naglasiti dejstvo, da zavezniki zahtevajo prvih pet obrokov kot povračilo, za neposredne stroške, ki izvirajo iz vojne, kakor za obresti vojnih posojil, pokojnine in za obnovitev razdejanih krajev. Kljub temu so zavezniki rajši naložili svojim državljanom večje davke, samo da bi ne bili prisiljeni zahtevati od Nemčije že v prvih letih največje svote, ki bi jim šle v zmislu pogodbe. Ta način rešitve bi bil tudi podrejen izidu ljudskega glasovanja v Gornji Šleziji, kar bi pomenilo, da bi bil takšen sporazum razveljavljen, ako bi ljudsko glasovanje izpadlo v prilog Poljski. Zavezniški strokovnjaki so iskali zadnje dni vse mogoče poti, po katerih bi se prišlo do rešitve. Povsod se zadeli na nepremostljive ovire. Nemcem so predlagali sporazum za dobo 30 let mesto 42, dočim bi se vprašanje zadnjih 12 let prepustilo reparacijski komisiji, da ona določi tozadevno svoto. Zavezniški strokovnjaki so slednjič predlagali Nemcem tudi nove načine plačevanja. Niso imeli sreče, ker je Nemcem manjkala dobra volja in ker niso napravili nobenega napora, da bi se našla formula za končen sporazum.

Iz Mainza se poroča, da je general Degoutle, vrhovni poveljnik zaveznih zasednih čet, prejel od maršala Focha nalog da zasede mesta Duisburg, Düsseldorf in Ruhrort. Zasedba je bila izvršena.

Italijanski parlament

V petek 4. t. m., je sprejela italijanska zbornica zakonski načrt, s katerim se ima za proučevanje te reforme ustavoviti parlamentarna komisija. Ta reforma stremi za tem, da se dolgotrajni in dragi picar, ustroj poenostavi in skriči toliko glede uradov, kolikor glede števila nastavljenecv ki je naravnosti ogromno in ki občutno obtežuje drž. finance. Dalja se mora zboljšati tudi gmočno stanje pisarniškega o-sobja. Glede zadnje točke so socialisti predlagali, naj vlada izvrši zvišanje prejemkov temu

uradništvu s posebnim odlokom ter naj mu nakaže predujme na poviške. Ministrski predsednik je bil proti predlogu, ker je zato, da mora komisija tozadevno zakonsko predlogo v najkrajšem času izdelati, in zbornica je predlog socialistov odklonila.

Vsled tega bodo morali državai uradniki čakati na povišanje prejemkov do tedaj, da izdela parlamentarna komisija svoje delo in ga predloži zbornici. Državni uradniki v Rimu so držali dobro obiskan shod, na katerem so sprejeli dnevni red, ki očita vladi, da s svojim obsojanja vrednim postopanjem izziva uradništvu. Dnevni red napoveduje pričetek pasivne resistance s pondelikom 7. t. m.

Zanimivo je bilo glasovanje za izvolitev parlamentarne komisije, kateri je poverjena naloga da izpremeni volilne okraje. Kakor je znano, si stojita v tem vprašanju dve struji različnih naziranj nasproti. Ena bi hotela imeti obsežnejše volilne okraje, kakor so sedanji. Izprememba volilnih okrajev je posebno važna že z ozirom na to, ker vse kaže, da življenje sedanje zbornice no bo dolgo. Notranji politični položaj Italije se je v zadnjih mesecih tako izpremenil, da bi nekatere stranke rade videle, ako bi vlada razpustila zbornico ter razpisala nove volitve. Vendar pa je to glasovanje dokazalo, da večina zbornice ni še za nove volitve.

Krvavi dogodki po vsej državi so ponovno prišli v razpravljanje. Socialisti so imeli že razna posvetovanja, kako bi prišli v okom silnim napadom svojih sovražnikov. Livornsko zborovanje Italijanskih sindikatov je končalo z zmago socialistične stranke. Zato je verjetno, da se bodo socialisti energičneje postavili v bran, ko so si zagotovili pomoč delavskih strokovnih organizacij, ker so se te izjavile za zvezo s politično stranko.

V soboto so predlagali, naj vlada takoj odgovori na interpelacije glede dogodkov v Toskani, zlasti v Sieni. Giolitti je izjavil, da ne more podati nikakega odgovora, dokler nima točnih in zanesljivih podatkov. Socialisti, ki so padali že razne izjave, s katerimi so se postavili proti nasilju, in so na ta način odvzeli ofenzivno ost svoji boljševiski propagandi, bodo sedaj lahko z večjim poudarkom zahtevali od vlade, da jih štiti pred požigi nasprotnikov. Pričakovati je torej energičen odpor s strani socialistov.

Sicer pa v italijanskem parlamentu šumi. Dogodki v Toskani, v Trstu in drugod so silno razburili ljudske zastopnike v italijanski zbornici ter povzročili tudi očitno mrženje med njimi, ko so se dosedaj obnašali kot tovariši.

Velikanski nemiri, iz katerih se da sklepati, da je razpoloženje italijanskega naroda bolestonejšee nega se je pričakovalo, so napravili na vse politične kroge velikanski vtis.

Do izraza je prišlotudi v parlamentarnem zborovanju. Vlada je smela dovolj posla, da se je pred očitanji fašistov, ki pripisujejo vso krivdo socialistom, dočim dolžijo le-ti slednji vlado, da drži rokè fašistom.

Drževni podtajnik notranjega ministerstva je trdil, da je vlada tolerantna do skrajnosti, toda dogodki v mesto Empoli so pokazali potrebo oboroženega nastopa.

V tem smislu opravičuje Corradini vporabo orožja proti upornikom in izgon Karolvja iz Florence.

Med Corradinijevim govorom je prišlo do velikega prerekanja med pozameznimi zastopniki političnih strank.

Prišlo je skoro do pesti in bati se je bilo, da se ponovi prizorišče narodnih bojov v zbornici.

Samo ob sebi je umevno, da pod takim pritiskom dogodkov za enkrat niti misliti ni, da bi se upal Giolitti razpustiti zbornico in razpisati nove volitve. Saj se ne ve, kaj bi se znalo v sličnih okoliščinah pripetiti.

Radi tega je članom poslanske zbornice po večini Giolittijev načrt zopem in se mu nameravajo upirati.

Ni pa mogoče predstavljati si, kako bi mogla ta zbornica vpešno delovati, kajti na dnevnem redu je jako trd oreh v zakonskem načrtu glede nadzorovanja industrije po delavskih zastopnikih.

Italijanskim veleindustrijalcem delavska kontrola nikakor ne ugaja in radi tega se nameravajo postaviti hrabro po robu proti vladi, ki bode v tem položaju odvisna od opozicijonalcev in posebno socialistov, od katerih se pričakuje, da bi raje sprejeli vladni načrt, kakor pa da bi ga pobijali in s tem nehotè pomagali svojim nasprotnikom kapitalistom.

Španski ministrski predsednik Dato umorjen

Ko se je Dato v avtomobilu vračal domu, so tri osebe — najbrže sindakalisti — sledile avtomobilu na kolesih. Ko je bil avtomobil na razpotju Calle Sarano, so ti neznanzi ustreliti 27krat proti ministrskemu predsedniku. Šofer je tedaj dal stroju vso moč in z največjo naglico je popeljal avtomobil v bolnišnico Closada. Zdravniki so ugotovili, da je bil predsednik že mrtev. Zadelo ga je bilo mnogo krogelj, tri pa so ga smrtno ranile. Krogelje so napadalcu narezali, da bi se pri zadetju raznesle. Glas o umoru ministrskega predsednika se je takoj povsod raznesel. Minister za notranje zadeve je obvestil kralja.

Napadalcu so utekli in policija nima o njih še nobene sledi.

Domače vesti

„Nehvaležno in zakrknjene ljudstvo“. — Pod tem naslovom si je torkova »Edinost« privoščila svoje lastne rojake, s tem da je spisala ironičen članek proti postopanju Italijanov s Slovenci.

Način sestave je tako podel, da se človeku gabi čitati take »zabavne« članke v dobi tako resnih časov, kakor so današnji.

Da naše ljudstvo prenaša krivice, je res žalostno dejstvo v dobi in državi kulture, toda ako se najdejo ljudje, ki izrabljajo tak položaj v nadaljno hujskanje in ščuvanje, so ti sokrivci na vsem zlu, ki ga prenaša naše ljudstvo.

Sicer pa bi moral vendar biti pri »Edinosti« človek, ki bi vsaj v svoji notranjosti moral vedeti, da

je to naravna posledica naše prejšnje slovenske politike in da je danes na mestu vsaj nekoliko drugačnejša kakor predvojna politika. »Edinost« stoji na čelu politike, ki vodi v pogubo slovenski narod v Julijski Benečiji.

Jezikovni klubi. — Nenadoma je padlo v glavo možu pri »Edinosti«, da je treba ustanoviti po Goriškem jezikovne klube za to najbrže, da se bodo naučili prejšni »redakterji« »Edinosti« slovensčine.

Drugače si pač ne moremo tolmačiti notice pod črto, da je treba naznaniti vse člane »jezikovnih klubov« gosp. Dr. Besednjaku, glavnemu uredniku »Edinosti«.

Zdi se nam, da smo prestavljeni v srednjeveške čase, ko so snovali Nemci svoje jezikovne klube (Sprachvereine à la Hosenbandorden). Po drugi strani pa se vprašamo, od kedaj je slovenski jezik monopol »Edinosti«. Saj kmalu še dihati ne bodedo smeli, ako se ne oglasimo pri edinaških urednikih in si izposlujemo od njih dovoljenja.

Torej pazite Slovenci na »pozive«, ki jih luča v svet »edinaško uredništvo«, tam je vsa modrost in moč naroda združena. Gorje mu, ki se oddalji od matere »Edinosti«! Diktatura izobraženstva res ni milejša od proletarske. In potem se ljudje tožijo črez nasilja?

Poštna nabiralnica v Brestovici — S 14. marcem se vspostavi v Brestovici, pol. okr. Sežana, poštna nabiralnica, ki bo v zvezi s poštnim uradom v Trziču. Zvezo poskrbi poštni sel, ki pojde vsak dan na pošto v Trzič in nazaj v Brestovico. — Trst, dne 4. marca 1921. — Komisar Pascoli.

Poštna nabiralnica v Doberdolu, ki se svojčas ni mogla zopet otvoriti, se vzpostavi s 14. marca. Vzpostavljena nabiralnica bo v zvezi s tržiskim poštnim uradom. Za zvezo bo skrbel poštni sel, ki pojde trikrat na teden v Trzič in nazaj v Doberdob, in sicer ob pondeljkih,

sredah in sobotah. — Trst, 2. marca 1921. — Komisar Pascoli.

Spopadi med Slovenci in fašisti v Postojni. — Generalni civilni komisariat objavlja: Z ozirom na vest, ki jo je prinesla dne 5. t. m. »Arbeiter Zeitung« iz Gradca in ki govori o težkih spopadih, do katerih da je prišlo v Postojni med fašisti in Slovenci, se objavlja, da nima ta vest nobene podlage in da jo je smatrati za popolnoma neresnično. — Trst, 8. marca 1921. — Gen. civ. kom.

Ponarejen denar. — V zasedenem ozemlju kroži polno ponarejenega papirnatega denarja. V denarnih zavodih se tak denar prestriže in stranka dobi le polovico nazaj. — Med trgovci, branjevci in kmeti pa se navada, da se ponarejeni denar skuša oddati naprej, da se le ne trpi škode. — Posebno pozornost naj se posveča 10 lirskim papirjem. Med ponarejenimi je največ takih. — Pozna se jih po mehkem papirju in po slabo narejeni glavi. (Brki niso zaokroženi na zgoraj kakor pri pravih.) Petaki in 2 lirski so boljše ponarejeni in jih je težje spoznati. Tisočaki so z datumom 25. 3. 1912. Serije A 8, B 8, C 8, D 8, E 8, F 8, G 8, I 8, L 8, O 7, P 7, Q 7, R 7, S 7, T 7, U 7 in V 7. — Sicer jih kroži zelo malo in tudi pod gornjimi serijami niso vsi ponarejeni. — Ponarejeni pa so gotovi oni, ki imajo datum 25. 3. 1917 in 6. 12. 1897 serije C 6-0948, C 11-0387 in O 6-1532. — Toliko na znanje našemu ljudstvu, da ne bo trpelo škode. — Ako je papirnati denar sestavljen iz dveh različnih serij oziroma števil — ni dober; ker ga banke ne menjajo. Ako niso številke in serije vidne (trgane ali pomazane) naj se tak denar odklanja.

Upravitelj in urednik: Karol Jušič.
Tiskarna G. Juch v Gorici.

RUDOLF KOLL

Zobozdravniški atelijè

ustanovljen leta 1892

Odlikovan z največjimi kolajnami v Londonu, Parizu, Vidmu, Gorici, Saint Louis-u.

Se otvori zopet s 15. februarjem 1921

Sprejema

9—12, 14—17.

GORICA,

Semeniška ulica št. 3, I. n.

BANCA DELLA VENEZIA GIULIA - GORIZIA

Banka za Julijsko Benečijo v Gorici

Anonimna družba - Društvena glavnica L 1.000.000

Agencije:

Ajdovščina, Ajello, Gradišče, Gradež, Červinjan, Kormin, Trzič.

Depoziti - posojila - odračuni

Brezplačna emisija bančnih nakazov, ki so vporabljeni po celem kraljestvu